

200700643/1.

Datum uitspraak: 6 juni 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

**de Minister van Justitie,
appellant,**

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/38972 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 28 december 2006 in het
geding tussen:**

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 juli 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om verlenging van de geldigheidsduur van een aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 24 augustus 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 december 2006, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de Minister van Justitie (hierna: de minister) een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 januari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 februari 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
Lid van de enkelvoudige kamer

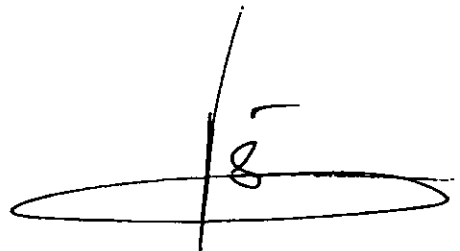
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 juni 2007

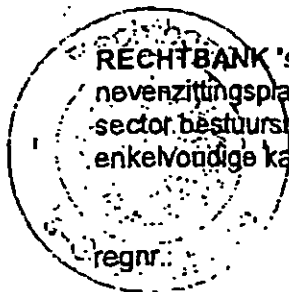
395

Verzonden: **6 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle
sector bestuursrecht
enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

regnr.

Awb 05/38972

AFSCHRIJF

UITSpraak

2006	
UAB 001-001	
2006	
IND aanvraag datum:	28 DEC 2006
Registratie in INDIS	naam indw. datum
Invoer postcode	naam indw. datum

inzake:

geboren op
van Ghanese nationaliteit,
IND dossiernummer 0204.18.4064,
gemachtigde: mr. L. Louwerse, advocaat te Utrecht,
eiseres;

tegen:

DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door: mr. M.B.Y. Vet-Keizer, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 30 november 2001 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "het ondergaan van een medische behandeling" ingediend. Bij besluit van 1 mei 2003 is aan eiseres een verblijfsvergunning verleend onder de beperking "verblijf wegens medische nood situatie", met ingang van 8 oktober 2002, geldig tot 8 oktober 2003.
- 1.2 Op 2 september 2003 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf vanwege medische nood situatie" ingediend. Bij besluit van 26 juli 2004 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd. Bij brief van 19 augustus 2004 is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 24 augustus 2005 ongegrond verklaard.
- 1.3 Bij brief van 26 augustus 2005 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 2 september 2005 en 7 oktober 2005. Op 29 november 2005 zijn nadere stukken ingediend.
Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.4 Het beroep is ter zitting van 17 oktober 2006 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting beperkt het beroep zich tot de vraag of eiseres valt onder het beleid inzake de medische nood situatie, zoals nergelegd in paragraaf B8/3 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000).
- 2.2 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het besluit overwogen dat eiseres niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 3.26, eerste lid, Vreemdelingenbesluit (Vb 2000). Gebleken is dat Nederland niet het meest aangewezen land is voor behandeling. Voorts is gebleken dat de

regnr:

Awb 05/38972

-2-

financiering van de medische behandeling niet deugdelijk is geregeld. Op 3 mei 2005 heeft het Bureau Medische Advisering (BMA) advies uitgebracht. Blijkens dit advies kan de medische behandeling ter voorkoming van een medische noodsituatie plaatsvinden in het land van herkomst. Het advies van 3 mei 2005 verschilt hierbij wezenlijk van het advies van 8 oktober 2002 waarbij de toenmalige klachten van betrokkene vrijwel niet konden worden behandeld in Ghana. Doordat de noodzakelijke behandeling kan worden gecontinueerd na aankomst in Ghana is geen sprake van een situatie waarin eiseres zonder behandeling zou zijn en waarin zij op korte termijn in een medische noodsituatie zou kunnen belanden. De feitelijke toegankelijkheid van de gewenste behandeling is in dit kader niet relevant. Zij heeft geen bescheiden overgelegd waarmee het door haar gestelde, dat zij in Ghana niet in staat is betaalde arbeid te verrichten en dat haar familieleden niet de financiële middelen hebben voor haar medische verzorging, wordt onderbouwd. Het enkele feit dat de kwaliteit van de gezondheidszorg hier te lande gunstig afsteekt bij die van het land van herkomst, dan wel de behandelmogelijkheden aldaar door financiële omstandigheden worden beïnvloed, vormt onvoldoende grond om in dit verband verblijf toe te staan.

2.3 Elseres kan zich met het bestreden besluit niet verenigen en heeft hiertegen een gemotiveerd beroepsschrift ingediend.

2.4 De rechtbank overweegt als volgt.

Ingevolge artikel 3.46, eerste lid, Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 Vw 2000, onder een beperking verband houdend met het ondergaan van een medische behandeling worden verleend, indien Nederland naar het oordeel van de Minister het meest aangewezen land is voor het ondergaan van een noodzakelijke medische behandeling en de financiering van die medische behandeling naar het oordeel van de Minister deugdelijk is geregeld.

Onbestreden is gebleven dat de financiering van de medische behandeling van eiseres niet deugdelijk is geregeld. Eiseres voldoet hiermee niet aan één van de voorwaarden van artikel 3.46, eerste lid, Vb 2000.

Blijkens paragraaf B8/3.1 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) kan verweerder in de gevallen waarin niet wordt voldaan aan de in artikel 3.46 Vb 2000 genoemde voorwaarden, ingevolge artikel 3.4, derde lid, Vb 2000 een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) verlenen onder een andere beperking dan genoemd in het eerste lid.

Uit paragraaf B8/3.3 Vc 2000 volgt dat onder medische noodsituatie wordt verstaan: die situatie waarbij betrokkene lijdt aan een stoomis, waarvan op basis van de huidige medisch-wetenschappelijke inzichten vast staat dat het achterwege blijven van behandeling op korte termijn zal leiden tot overlijden, invaliditeit of een andere vorm van ernstige geestelijke of lichamelijke schade.

Onder 'op korte termijn' wordt verstaan binnen een termijn van drie maanden.

Verweerder heeft ter beantwoording van de vraag of elseres aan voornoemde beperking voldoet advies gevraagd aan het BMA. Deze heeft advies uitgebracht op 3 mei 2005. In het advies staat, samengevat weergegeven, dat eiseres sinds 2001 bekend is met een zeer ernstige verhoogde bloeddruk. Voorts was er sprake van een zeer ernstige nierfunctiestoornis. Thans bestaat een chronische nierfunctiestoornis. Op termijn is een verdere verslechtering van de nierfunctie richting een situatie van nierfalen niet uitgesloten, waarbij dan als enige optie een nierfunctievervangende behandeling resteert, bijvoorbeeld dialyse. Elseres staat onder behandeling van een internist/nefroloog, er vinden maandelijks controles plaats en zij krijgt diverse medicijnen voorgeschreven. Het BMA advies stelt dat op grond van de brondocumenten geconcludeerd kan worden dat er voldoende behandelmogelijkheden in Ghana zijn. Gesteld wordt dat eiseres is aangewezen op medicijnen en goede controles. Bij het wegvallen van de

regnr:

Awb 05/38972

-3-

behandeling kan binnen afzienbare termijn een zodanige verergering van het ziektebeeld worden verwacht dat van een medische noodsituatie kan worden gesproken. Ten slotte wordt opgemerkt dat eiseres kan reizen, maar dat voorafgaande aan de reis een medische beoordeling is gewenst om de actuele gezondheidstoestand en in het bijzonder de situatie rond hart en bloeddruk in te schatten. Daarnaast moet een voortzetting van de noodzakelijke behandeling worden gegarandeerd gezien de ernst van het ziektebeeld.

De rechtbank overweegt allereerst dat een advies van het BMA volgens vaste jurisprudentie een deskundigenadvies aan verweerder is ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Een deskundigenadvies dient op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding van de bronnen waaraan de informatie is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag verweerder bij de besluitvorming van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.

Verweerder heeft zich in het bestreden besluit naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende rekenschap gegeven van de omstandigheid dat in het BMA-advies wordt gesteld dat een voortzetting van de noodzakelijke behandeling moet worden *gegarandeerd*. Verweerder heeft ook ter zitting geen bevredigend antwoord kunnen geven op de vraag hoe de behandeling van eiseres is gegarandeerd in het land van herkomst. Nu hieraan in het bestreden besluit geen aandacht is besteed, ontbeert het besluit een deugdelijke motivering, en dient het reeds om die reden vernietigd te worden wegens strijd met artikel 7:12 Awb.

Eiseres heeft daarnaast een beroep gedaan op artikel 3 (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Zij heeft betoogd dat bij terugkeer naar het land van herkomst een met artikel 3 EVRM strijdige situatie zal ontstaan, omdat op den duur eiseres, ook blijkens het BMA-advies, aangewezen zal zijn op nierdialyse of op een niertransplantatie. Hierbij heeft zij opgemerkt dat een niertransplantatie in Ghana niet mogelijk is en dat zij financieel niet in de positie is om nierdialyse te kunnen financieren, met als gevolg dat zij bij het ontbreken van de dialyse zal overlijden.

In beginsel kan artikel 3 EVRM niet beoordeeld worden in een reguliere verblijfsprocedure. Zoals de ABRS in haar uitspraak van 28 december 2001, JV 2002/71 heeft overwogen dient de vreemdeling die de bescherming van de Nederlandse autoriteiten wenst in te roepen tegen een reëel risico om aan een behandeling, als bedoeld in art. 3 EVRM, te worden onderworpen, een aanvraag, als bedoeld in art. 28 Vw 2000 in te dienen.

De rechtbank overweegt dat in onderhavige zaak deze regel uitzondering dient te leiden. Uit de uitspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) van 19 februari 1998, tegen Nederland (JV 1998/45) volgt dat onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden noodzaak kan bestaan om de in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen. Blijkens uitspraken van het EHRM van 2 mei 1997, tegen Groot-Brittannië (RV 1997, 70) en 6 februari 2001, tegen Groot-Brittannië (JV 2001/103), kan uitzetting in verband met de medische toestand van de uit te zetten persoon, onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dringende redenen van humanitaire aard, bij gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land, waarnaar wordt uitgezet, leiden tot schending van artikel 3 EVRM.

Naar het oordeel van de rechtbank is daarvan sprake. De medische situatie van eiseres is thans zeer ernstig nu zij lijdt aan een chronische nierfunctiestoornis. Op termijn is een verdere verslechtering van de nierfunctie richting een situatie van nierfalen niet uitgesloten, waarbij dan als enige optie een nierfunctievervangende behandeling resteert, bijvoorbeeld dialyse. Een niertransplantatie is in Ghana blijkens het eerdere BMA-advies van 8 oktober 2002 niet mogelijk. Gebleken is dat eiseres financieel niet in de positie is om nierdialyse te kunnen ondergaan, met als gevolg dat zij bij het ontbreken ervan in een medische noodsituatie zal

regnr:

Awb 05/38972

-4-

komen te verkeren met mogelijk de dood als gevolg. Verweerder heeft deze omstandigheden onvoldoende in het bestreden besluit meegenomen.

De rechtbank is gelet op het voorgaande van oordeel dat het bestreden besluit een deugdelijke motivering ontbeert. Daarom worden het beroep gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd wegens strijd met artikel 3:46 Awb.

2.5 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, gegrond.

2.6 Nu het beroep gegrond wordt verklaard, acht de rechtbank termen aanwezig verweerder onder toepassing van artikel 8:75 van de Awb te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht en de daarbij behorende bijlage begroot op in totaal € 644,- voor kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, (1 punt voor het indienen van een (aanvullend) beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 322,- en wegingsfactor 1).

BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuwe beschikking op bezwaar te nemen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de door eiseres gemaakte proceskosten vastgesteld op € 644,- en onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die deze proceskosten aan eiseres dient te voldoen;
- gelast dat de Staat der Nederlanden aan eiseres het griffierecht vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.E.C. van Rijckevorsel-Besier in tegenwoordigheid van mr. E.G.M. ten Kate als griffier en in het openbaar uitgesproken op 28 DEC 2006

De griffier is buiten staat de uitspraak te ondertekenen.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzutm) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 28 DEC 2006

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
23 JAN 2007	
ZAAK:	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Justitie
te Den Haag,
appellant,
gemachtigde: mr. D.W. Stevens
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zitting houdende te Zwolle
van 28 december 2006
met kenmerk Awb 05/38972

Inzake:

met kenmerk 0204.18.4064
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. L. Louwerse, advocaat te Utrecht

Proces
Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle

Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. H.M. Pascha
039 888 8785

1 Inleiding

De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle van 28 december 2006, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 05/38972 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 24 augustus 2005 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de bezwaren van verweerster en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 30 november 2001 heeft verweerster een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 onder de beperking "het ondergaan van medische behandeling" ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 10 april 2002 heeft de Minister deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij besluit van 1 mei 2003 heeft de Minister het tegen laatstgenoemd besluit ingediende bezwaar gegrond verklaard en aan verweerster een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf vanwege medische noodsituatie" verleend met ingang van 8 oktober 2002, geldig tot 8 oktober 2003.
- 2.4 Op 2 september 2003 heeft verweerster een aanvraag om verlenging van de aan haar verleende verblijfsvergunning ingediend.
- 2.5 Bij besluit van 26 juli 2004 heeft de Minister deze aanvraag afgewezen.
- 2.6 Bij besluit van 24 augustus 2005 heeft de Minister het tegen laatstgenoemd besluit ingediende bezwaar ongegrond verklaard.
- 2.7 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerster ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 3, derde alinea, van de bestreden uitspraak:

"Verweerder heeft zich in het bestreden besluit naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende rekenschap gegeven van de omstandigheid dat in het BMA-advies wordt gesteld dat een voortzetting van de medische behandeling moet worden *gegarandeerd*. Verweerder heeft ook ter zitting geen bevredigend antwoord kunnen geven op de vraag hoe de behandeling van eiseres is gegarandeerd in het land van herkomst. Nu hiernaan in het bestreden besluit geen aandacht is besteed, ontbeert het besluit een deugdelijke motivering, en dient het reeds om die reden vernietigd te worden wegens strijd met artikel 7:12 Awb."

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 3, zesde en zevende alinea, en op pagina 4, eerste alinea, van de bestreden uitspraak na te hebben

overwogen dat een vreemdeling die de bescherming van de Nederlandse autoriteiten wenst in te roepen tegen een reëel risico om aan een behandeling, als bedoeld in artikel 3 EVRM, te worden onderworpen, een aanvraag als bedoeld in artikel 28 Vw dient in te dienen:

"De rechtbank overweegt dat in onderhavige zaak deze regel uitzondering dient te leiden (...)

Naar het oordeel van rechtbank is daarvan sprake (...) Gebleken is dat eiseres financieel niet in de positie is om nierdialyse te kunnen ondergaan, met als gevolg dat zij bij het ontbreken ervan in een medische noodsituatie zal komen te verkeren met mogelijk de dood als gevolg. Verweerder heeft deze omstandigheden onvoldoende in het bestreden besluit meegenomen."

- 3.3 Op de hiervoor genoemde en bestreden rechtsoverweging van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen op pagina 4, tweede tot en met vierde alinea, van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1 Door te overwegen dat de Minister zich in het bestreden besluit onvoldoende rekenschap zou hebben gegeven van de omstandigheid dat in het advies van het Bureau Medische Advisering (verder te noemen: BMA) wordt gesteld dat een voortzetting van de medische behandeling moet worden gegarandeerd miskent de rechtbank dat genoemde passage onderdeel vormt van de overwegingen in het aan de rechtbank voorliggende besluit van 24 augustus 2005 (zie pagina 3, eerste alinea, laatste volzin, van dit besluit). Het betreft hier een voorwaarde of modaliteit die betrekking heeft op de uitzetting en dient alsdan geregeld te worden. In dat verband is ter zitting door de gemachtigde van de Minister ter zitting bij de rechtbank gewezen op artikel 64 Vw. Verder heeft de gemachtigde van de Minister ter zitting bij de rechtbank verklaard dat onder "gegarandeerd" moet worden verstaan dat behandeling en medicatie voorhanden moeten zijn hetgeen, anders dan de rechtbank in de met deze grief bestreden rechtsoverweging overweegt, als een adequaat antwoord kan worden aangemerkt. Nu het advies van het BMA onderdeel vormt van de overwegingen in het besluit van 24 augustus 2005 dient aangenomen te worden dat de Minister de modaliteiten bij uitzetting als omschreven door het BMA heeft aanvaard en in de besluitvorming heeft betrokken.

Zie:

- AbRS, 15 april 2004, 200308191/1, JV 2004/331.

- 4.2 Opgemerkt zij voorts dat indien de vreemdeling er niet in slaagt aan de in het advies van het BMA vermelde voorwaarden voor een verantwoorde terugreis te voldoen, de Minister in geval van een uitzetting de verantwoordelijkheid voor de vervulling van die voorwaarden draagt.

Zie:

- AbRS, 3 augustus 2005, 200501948/1, LJN AU0804;
- AbRS, 21 augustus 2006, 200602605/1 (productie 2).

Ad grief 2

- 4.3 Naar het oordeel van de Minister heeft de rechtbank ten onrechte het beroep van verweerder op artikel 3 EVRM in de onderhavige procedure betrokken.
- 4.4 In dit verband merkt de Minister allereerst op dat in het op onderhavige zaak betrekking hebbende beleid inzake "medische noodsituatie", neergelegd in B8/3 Vc, blijkt dat artikel 3 EVRM, hoewel niet met zoveel woorden in dit beleid opgenomen, als het ware is geïncorporeerd in het beleid. Dit betekent derhalve dat de aanspraken van verweerder op toelating op grond van artikel 3 EVRM reeds in de beoordeling zijn betrokken door te toetsen aan het in de onderhavige zaak toepasselijke beleid. Een afzonderlijk oordeel omtrent artikel 3 EVRM zoals in de bestreden uitspraak is in zoverre overbodig. Reeds hierom acht de Minister de met deze grief bestreden rechtsoverweging voor vernietiging vatbaar.
- 4.5 Zoals uw Afdeling bij herhaling heeft overwogen dient een vreemdeling, indien hij de bescherming van de Nederlandse autoriteiten wenst in te roepen tegen een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling, een aanvraag als bedoeld in artikel 28 Vw in te dienen. Nu het beroep van verweerder, in de aan de rechtbank voorliggende zaak, zich niet richt tegen een dergelijke aanvraag heeft de rechtbank ten onrechte artikel 3 EVRM in haar beoordeling betrokken.
- Zie:*
- *AbRS, 11 april 2003, J.V. 2003/225;*
 - *AbRS, 8 juni 2006, 200602366/1 (productie 3).*
- 4.6 Ten onrechte is de rechtbank tot het oordeel gekomen dat in de onderhavige zaak een uitzondering dient te worden gemaakt op het beginsel dat artikel 3 EVRM niet in onderhavige reguliere procedure dient te worden beoordeeld. Anders dan de rechtbank overweegt is de Minister van oordeel dat de omstandigheden van de onderhavige zaak niet dermate bijzonder zijn dat de in het nationaal recht neergelegde procedureregels niet aan verweerder tegengeworpen zouden kunnen worden en niet dermate uitzonderlijk dat uitzetting van verweerder in verband met haar medische toestand zou kunnen leiden tot schending van artikel 3 EVRM.
- 4.7 Volgens uw Afdeling kan uit jurisprudentie van het EHRM kan uit de jurisprudentie van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM), in het bijzonder de uitspraken van het EHRM van 2 mei 1997, RV 1997/70 en van 2 februari 2001, JV 2001/103, worden afgeleid dat alleen onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, verband houdend met gebrek aan medische voorziening en sociale opvang in het land, waarnaar wordt uitgezet, de uitzetting in verband met de medische situatie van de uit te zetten persoon kan leiden tot schending van artikel 3 EVRM. Van zodanige omstandigheden is slechts sprake, indien de vreemdeling lijdt aan een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium.

Zie:

- *AbRS, 29 augustus 2005, 200502423/1 (productie 4);*
- *AbRS, 8 november 2005, JV 2005/477.*

- 4.8 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw is het aan de vreemdeling om aannemelijk te maken dat zijn situatie zo ernstig is, dat die tot toelating op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw noopt.

Zie:

- *AbRS, 10 december 2004, 200408235/1 (productis 5).*

- 4.9 In de met deze grief bestreden rechtsoverweging heeft de rechtbank miskend dat uit het advies van het BMA niet blijkt dat de ziekte waaraan verweerster lijdt zich in een zodanig vergevorderd en direct levensbedreigend stadium bevindt dat geoordeeld zou moeten worden dat haar terugkeer naar Ghana in strijd zou zijn met artikel 3 EVRM. De omstandigheid dat uit het advies van het BMA is vermeld dat op termijn een verdere verslechtering van de nierfunctie richting een situatie van nierfalen niet is uitgesloten, waarbij dan als enige optie een nierfunctievervangende behandeling resteert, bijvoorbeeld dialyse, geeft geen grond voor het oordeel dat de ziekte, waaraan verweerster lijdt, zich in een dergelijk vergevorderd stadium zou bevinden. Ten onrechte acht de rechtbank in dit verband relevant dat uit het eerdere advies van het BMA van 8 oktober 2002 zou blijken dat een niertransplantatie in Ghana niet mogelijk is. Niet alleen blijkt dit niet uit het eerdere advies van het BMA, maar bovendien blijkt uit het advies van het BMA van 3 mei 2005, ten grondslag gelegd aan het aan de rechtbank voorliggende besluit van 24 augustus 2005, dat de benodigde nierfunctievervangende behandeling in de vorm van (hemo)dialyse in Ghana aanwezig is. Er is derhalve uitzicht op medische zorg in het land van herkomst hetgeen eens te meer de conclusie rechtvaardigt dat uitzetting van verweerster naar haar land van herkomst in verband met haar medische situatie niet in strijd is met het bepaalde in artikel 3 EVRM.

- 4.10 Ten onrechte heeft de rechtbank in de met deze grief bestreden rechtsoverweging, bij de omstandigheden die relevant zouden zijn voor de beantwoording van de vraag of uitzetting van verweerster strijdig zou zijn met artikel 3 EVRM, van betekenis geacht de omstandigheid dat verweerster financieel niet in de positie is om nierdialyse te kunnen ondergaan. Reeds nu de ziekte, waaraan verweerster leidt, zich niet in een vergevorderd en direct levensbedreigende situatie bevindt, is er geen sprake van een situatie die strijdig is met artikel 3 EVRM. De stelling dat verweerster om financiële redenen verstoken zou blijven van medische behandeling dient te worden beoordeeld in samenhang met het stadium waarin de ziekte zich bevindt.

- *AbRS, 8 november 2005, JV 2005/477.*

- 4.11 Voorts merkt verweerder op dat - nog daargelaten of, naar de rechtbank overweegt, daadwerkelijk gebleken is dat verweerster niet beschikt over financiële middelen - het niet beschikken over de financiële middelen voor de benodigde medische behandeling in het land van herkomst een relatief beletsel is, dat de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg in het land van herkomst betreft, waaraan - analoog aan de jurisprudentie van uw Afdeling inzake medische behandeling, waarnaar in het verweerschrift van 22 september 2006 is verwezen - geen betekenis kan worden toegekend. Ook uit de jurisprudentie van het EHRM kan niet worden herleid dat (enkel) de omstandigheid dat de vreemdeling niet over voldoende financiële middelen beschikt van (al dan niet doorslaggevende) betekenis is bij het oordeel of sprake is van uitzonderlijke omstandigheden, die zich verzetten

tegen uitzetting van een vreemdeling vanwege diens medische situatie op grond van het bepaalde in artikel 3 EVRM.

4.12 Gelet op vorenstaande heeft verweerster, anders dan de rechtbank in de met deze grief bestreden rechtsoverweging heeft overwogen, niet aannemelijk gemaakt dat er in de onderhavige zaak sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden, die ertoe nopen de in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen. Teneinde de bescherming van artikel 3 EVRM in te roepen in verband met haar medische situatie dient verweerster derhalve een aanvraag als bedoeld in artikel 28 Vw in te dienen.

4.13 Vorenstaande heeft de rechtbank miskend.

5 Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerster tegen het besluit van 24 augustus 2005 ingestelde beroep.

Zwolle, 23 januari 2007

Gemachtigde

mr. D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6784
telefax 038 460 9152/9153